

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Der var jo to spørgsmål.

Til det første om integrationskontrakter: Jeg har jo ikke sagt, at det er en dårlig idé, tværtimod sagde jeg, at der er mange gode elementer i det, hvis det bruges rigtigt og positivt. Det, jeg bare sagde, var, at jeg tror, regeringen undervurderer de administrative byrder, og det er vel en fair sag.

Til det andet om erklæringen må jeg sige, at hvis man ser på den aftale, der blev indgået i juni, så er der syv-otte linjer, som beskriver, hvad der kunne være eksempler på indhold i en sådan erklæring, og det er sådan set meget fornuftigt, men den erklæring, vi ser nu her i bilaget, fylder jo betragteligt meget mere og er i øvrigt i en anden tone, og det er det, jeg anholder. Jeg synes, der er kommet betragteligt meget mere til siden.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes simpelt hen ikke, det svar er godt nok. Vi har været fuldstændig enige om den erklæring, og det der med, at der var syv-otte linjer til at begynde med, og at Socialdemokraterne nu ikke bryder sig om tonen, har jeg meget svært ved at forstå som en, der har været med til forhandlingerne. Jeg synes, det er direkte utroværdigt.

Jeg bliver så også nødt til at spørge: Kan Socialdemokraterne stemme for L 93, eller kan de ikke stemme for L 93?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Lad mig tage det sidste først. Jeg vil godt gentage det, jeg afsluttede med at sige i min ordførertale: Vi kan ikke stemme for L 93. Det er sådan set meget klart, det kan jeg ikke forstå der er tvivl om.

Med hensyn til det første om erklæringen henholder jeg mig altså til den aftale, der er indgået, og den har slet ikke nær det samme omfang, som der er i bilag 1 til L 93. Der skrives en masse om pligt til det ene og det andet, og vi har jo hørt nogle eksempler her i debatten. Det går meget, meget, meget mere vidt end det, der er indeholdt i aftalen fra juni, og det er altså et problem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kunne også godt tænke mig at høre sådan lidt mere principielt om Socialdemokraternes holdning til den her erklæring. Lad os nu bare se bort fra, om der er kommet mere eller mindre, men jeg hørte ordføreren sige, at det egentlig kunne være meget fornuftigt med sådan en erklæring.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ikke Socialdemokraternes ordfører kan se, at det er diskriminerende at bede nogle bestemte mennesker om at skrive under f.eks. på, at de vil overholde demokratiske rettigheder, at de vil lade være med at slå deres børn, at de vil lade være med at slå deres koner.

Det er nogle bestemte mennesker, der skal skrive under på det. Ligger der ikke noget diskriminerende i, at man direkte siger, at der er risiko for, at lige præcis den slags mennesker kunne finde på at gøre det? Er hele ideen i erklæringen ikke for langt ude?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg synes ikke, at ideen i erklæringen er for langt ude. Jeg forstår sådan set godt tanken bag hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål, men jeg må sige, at der også er tale om en speciel situation, hvor man, hvis man indtager en positiv indgangsvinkel, faktisk godt kan bruge sådan en erklæring til ret meget. Det synes jeg egentlig der er meget fornuftigt i.

Men vi kan da hurtigt blive enige om, at det afgørende selvfølgelig er, hvad der konkret står i erklæringen, hvordan man formulerer erklæringen. Det er jo også det, der fremgår af de hørings svar, vi har fået til L 93, der siger, at man godt kan bruge det her til noget, men prøv lige at se tonen efter engang, prøv lige at tænke over, om det er den rigtige måde at bruge det på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er meget interessant, at Socialdemokraternes ordfører mener, man kan bruge den her erklæring til noget. Tidligere har integrationsministeren jo over for mig tilkendegivet, at hvis man ikke efterlever erklæringen, så får det ingen konsekvenser, så på den måde kan den ikke bruges. Det er ikke noget strafferetligt dokument eller sådan noget.

Derfor har jeg meget svært ved at forstå, hvad det er, man kan bruge den her erklæring til,